

ร่าง ระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก
ว่าด้วยการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่สมควรปรับปรุงระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก ว่าด้วยการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด พ.ศ.๒๕๕๒ (ฉบับปรับปรุง) ให้การจัดการศึกษาของสถาบันพระบรมราชชนกมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันของการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลง มุ่งเน้นยกระดับการศึกษาของสถาบันพระบรมราชชนกให้เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความใน ระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ.๒๕๕๔ สถาบันพระบรมราชชนกจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันพระบรมราชชนกว่าด้วยการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก ว่าด้วยการจัดการศึกษาในสังกัด พ.ศ.๒๕๕๒ (ฉบับปรับปรุง)

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สถานศึกษา” หมายความว่า วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนาภิเษก วิทยาลัยการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร์ หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ที่จัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาและระดับอื่นๆ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้าง กับสถานศึกษา ทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า บุคคลภายนอกหรือบุคคลภายในสถานศึกษาที่ไม่มีภาระหน้าที่หลัก เป็นอาจารย์ประจำ แต่มีประสบการณ์ในวิชาชีพหรือมีความรู้ความชำนาญในวิชาการที่ได้รับเชิญทำหน้าที่สอนนักศึกษาภาคทฤษฎีและหรือภาคทดลองและหรือภาคปฏิบัติ

“อาจารย์นิเทศ” หมายความว่า อาจารย์ประจำของสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากสถานศึกษา ให้ทำหน้าที่ดูแลนักศึกษาในการฝึกภาคปฏิบัติหรือภาคสนาม

“อาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติ” หมายความว่า อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนภาคปฏิบัติ ในหน่วยงานบริการสุขภาพ สถานประกอบการ และในชุมชนตามที่หลักสูตรกำหนด

“นักศึกษา” หมายความว่า นิสิตหรือนักศึกษา ที่ศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

“ผู้ดูแลนักศึกษา” หมายความว่า อาจารย์ประจำและหรือผู้รับผิดชอบในการดูแลความประพฤติและความเป็นอยู่ทั่วไปของนักศึกษา โดยได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานศึกษา และหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายความว่า อาจารย์ที่สถานศึกษาแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการ และแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา

“แหล่งฝึกภาคปฏิบัติ” หมายความว่า สถานที่ศึกษาภาคปฏิบัติทั้งในหน่วยงานบริการสุขภาพ สถานประกอบการ และในชุมชนตามที่หลักสูตรกำหนด

“หอพัก” หมายความว่า สถานที่พักที่สถานศึกษาหรือแหล่งฝึกภาคปฏิบัติจัดให้เป็นที่พักนักศึกษา ในระหว่างการศึกษา

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๒

คณะกรรมการ

ข้อ ๖ คณะกรรมการที่มีหน้าที่ในการบริหารการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ประกอบด้วยสองคณะ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งมีองค์ประกอบที่สถานศึกษาเสนอต่อสถาบันพระบรมราชชนก เพื่อแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(ก) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกสถานศึกษาอย่างน้อย ๒ คน

(ข) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และหรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลและหรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างน้อย ๓ คน

(ค) ผู้อำนวยการสถานศึกษา

โดยกำหนดให้บุคคลภายนอกสถานศึกษาเป็นประธานคณะกรรมการ ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

(๒) คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาซึ่งแต่งตั้งโดยผู้อำนวยการสถานศึกษา ประกอบด้วย

(ก) ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานคณะกรรมการ

(ข) กรรมการโดยผู้มีตำแหน่งทางการบริหารในสถานศึกษา ได้แก่ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาทุกคน ประธานหลักสูตรหรือตำแหน่งเทียบเท่า หัวหน้าภาควิชาหรือตำแหน่งเทียบเท่า และหัวหน้าฝ่าย/งานที่ผู้อำนวยการสถานศึกษาเห็นสมควร

(ค) กรรมการที่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และหรือลูกจ้างของสถานศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำ โดยการเลือกตั้งกันเองตามจำนวนที่สถานศึกษากำหนด

(ง) กรรมการที่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และหรือลูกจ้างของสถานศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุน โดยการเลือกตั้งกันเองตามจำนวนที่สถานศึกษากำหนด โดยให้ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการเป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการตำแหน่งละหนึ่งคน

ข้อ ๗ กรรมการตามข้อ ๖ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการสถานศึกษามีหน้าที่

(ก) ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการดำเนินงานตามพันธกิจของสถานศึกษา และนโยบายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ข) ให้การสนับสนุนและแสวงหาแหล่งทรัพยากรเพื่อการพัฒนากิจการของสถานศึกษา

(ค) ให้ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาวิชาการ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

(ง) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข

(จ) ให้ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา

(ฉ) เรื่องอื่น ๆ ตามที่สถานศึกษาขอคำแนะนำ หรือขอความคิดเห็น

(๒) คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา มีหน้าที่

(ก) ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อผู้อำนวยการเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจของสถานศึกษา และนโยบายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ข) ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อผู้อำนวยการในการออกระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(ค) ให้ความเห็นชอบแผนกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงาน แผนปฏิบัติงานประจำปี การจัดทำคำขอ และจัดสรรงบประมาณของสถานศึกษา และกำกับติดตามการดำเนินงานตามที่กำหนด

(ง) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติในการบริหารงานบุคคล และส่งเสริมสนับสนุนให้มีการบริหารงานบุคคลอย่างมีธรรมาภิบาล

(จ) สนับสนุนและกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

(ฉ) ให้ความเห็นชอบในการตัดสินใจประเมินผลการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(ช) พิจารณาอนุมัติการสำเร็จการศึกษา

(ซ) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือตามที่สถานศึกษา ขอคำแนะนำ หรือความคิดเห็น

ข้อ ๘ กรรมการมีวาระ ดังนี้

(๑) กรรมการสถานศึกษามีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒-๔ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีก

(๒) กรรมการบริหารสถานศึกษามีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒-๔ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีก

ข้อ ๙ นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติ ตามข้อ ๖

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษที่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กรรมการพ้นตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ข้อ ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓

ระบบการศึกษา

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งแต่งตั้งโดยผู้อำนวยการสถานศึกษา ประกอบด้วย

- (๑) รองผู้อำนวยการที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา
- (๒) หัวหน้าภาควิชาหรือตำแหน่งเทียบเท่า ประธานหลักสูตรหรือตำแหน่งเทียบเท่า
- (๓) หัวหน้างานที่รับผิดชอบการวัดและประเมินผล
- (๔) อาจารย์ประจำหลักสูตร
- (๕) อื่นๆ ตามที่สถานศึกษากำหนด

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีหน้าที่

- (๑) วางแผนการบริหารหลักสูตร
- (๒) ควบคุมกำกับกำกับการดำเนินงานตามแผนของหลักสูตร
- (๓) ติดตามผลการใช้หลักสูตร
- (๔) ประเมินผลและพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการศึกษา
- (๕) อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีวาระดังนี้

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีวาระอยู่ในตำแหน่งตามวาระของการปรับปรุงหลักสูตร และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีก

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่กรรมการบริหารหลักสูตรพ้นตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ข้อ ๑๖ การประชุมของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องเข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๑๗ ระบบการจัดการศึกษา

(๑) ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ หรืออาจมีการศึกษาภาคฤดูร้อน ตามที่สถานศึกษาเห็นชอบ

(๒) การจัดการเรียนสอน ใช้ระบบหน่วยกิต

ข้อ ๑๘ การวัดและประเมินผลการศึกษา

(๑) นักศึกษาต้องมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในแต่ละวิชาและมีคะแนนความประพฤติไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ในแต่ละปีการศึกษา จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบ

(๒) นักศึกษาที่มีสิทธิ์เข้าสอบจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(ก) นักศึกษาต้องแต่งกายถูกระเบียบ

(ข) นักศึกษาต้องเข้าสอบตามวัน เวลา และสถานที่ ที่วิทยาลัยกำหนดให้ หากขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรให้ถือว่าไม่มีค่าคะแนนในการสอบครั้งนั้น

(ค) นักศึกษาที่เข้าห้องสอบสายเกินกว่า ๑๕ นาที จะไม่มีสิทธิ์เข้าสอบครั้งนั้น

(ง) ข้อปฏิบัติอื่นเกี่ยวกับการสอบให้เป็นไปตามที่สถานศึกษากำหนด

(จ) หากผู้ใดทุจริตหรือส่อเจตนาทุจริตในการสอบด้วยวิธีการใด ๆ ก็ตาม อาจารย์ผู้ควบคุมการสอบมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นยุติการสอบ และให้ถือว่าไม่มีค่าคะแนนในการสอบครั้งนั้น โดยให้อาจารย์ผู้ควบคุมการสอบรายงานการทุจริตให้ผู้อำนวยการทราบทุกกรณี เพื่อพิจารณาลงโทษทางวินัยร่วมกับคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาต่อไป

ข้อ ๑๙ นักศึกษาที่จะได้รับรางวัลเหรียญทอง เหรียญเงิน หลักสูตรละ ๒ รางวัล คือ เหรียญทอง ๑ รางวัล เหรียญเงิน ๑ รางวัล และต้องอยู่ในเกณฑ์ ต่อไปนี้

(๑) มีระยะเวลาการศึกษาไม่เกินระยะเวลาปกติที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ยกเว้นกรณีที่พักการศึกษาเนื่องจากเหตุจำเป็นทางสุขภาพหรือความจำเป็นอื่น ๆ ที่คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาเห็นชอบ

(๒) เป็นผู้ที่ไม่เคยได้ระดับคะแนน E, F, U หรือลงทะเบียนเรียนใหม่ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งตลอดหลักสูตร

(๓) มีความประพฤติดีและไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย ตั้งแต่ความผิดระดับ ๒ ขึ้นไป

(๔) เป็นผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรสูงสุดตามลำดับ ในกรณีที่ได้คะแนนเท่ากันให้คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาดัดสินตามที่เห็นชอบ

(๕) นักศึกษารับโอน ที่ได้เทียบโอนผลการเรียนไม่มีสิทธิ์ได้รับรางวัลเหรียญทอง และเหรียญเงิน

หมวด ๔

วินัยและโทษทางวินัย

ข้อ ๒๐ นักศึกษาต้องถือปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือข้อกำหนดตามระเบียบนี้และหรือตามระเบียบอื่นของสถานศึกษาโดยเคร่งครัด

ข้อ ๒๑ วินัย และการรักษาวินัย นักศึกษาต้องปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทย
- (๒) ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาโดยเคร่งครัด
- (๓) รักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ปลุกปั่น ยั่วยุ อันก่อให้เกิดความขัดแย้งในสถานศึกษาหรือสังคม และชื่อเสียงเกียรติคุณของสถานศึกษา หรือวิชาชีพ
- (๔) ประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤตินิสัยที่อาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ตนเอง บิดา มารดา ผู้ปกครอง สถานศึกษา หรือวิชาชีพ
- (๕) ไม่ดื่ม และ หรือมีสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์
- (๖) ไม่เสพสารเสพติด หรือมีสารเสพติดไว้ในครอบครองหรือจำหน่าย
- (๗) ไม่เล่นหรือมีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการพนันใด ๆ
- (๘) ไม่กระทำการให้เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวจนมีเรื่องเสียหายถึงผู้อื่นหรือสถานศึกษา
- (๙) ไม่นำสิ่งผิดกฎหมายเข้ามาในบริเวณสถานศึกษา หรือมีสิ่งผิดกฎหมายไว้ในครอบครอง
- (๑๐) ไม่มีหรือพกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน
- (๑๑) ไม่ก่อหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาด้วยกันหรือกับผู้อื่น
- (๑๒) ไม่ลักขโมย ยักยอก ฉ้อโกงหรือทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของสถานศึกษา หรือแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

(๑๓) ไม่กระทำการอันใด ซึ่งเชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว เช่น กระทำผิดศีลธรรมทางด้านชู้สาว กระทำการใดหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเอง สถานศึกษาหรือวิชาชีพ

(๑๔) ไม่ทุจริต รายงานเท็จ ปลอมแปลงลายมือชื่อ ปลอมแปลงเอกสาร หรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคล หรือทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

(๑๕) ในการศึกษาภาคปฏิบัตินักศึกษาจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(ก) ปฏิบัติด้วยความรู้ มีวิจารณ์ญาณและความรอบคอบ มิให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ให้บริการ

(ข) ปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนด

(ค) ปฏิบัติงานตามขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบภายใต้กฎ ระเบียบของสถานศึกษาและแหล่ง
ฝึกภาคปฏิบัติ

(ง) เคารพในสิทธิของผู้ใช้บริการและปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพโดยเคร่งครัด

(จ) รายงานอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติหรืออาจารย์นิเทศหรือผู้ดูแลนักศึกษาทราบโดยทันทีที่
ปฏิบัติงานผิดพลาด หรือมีเหตุการณ์ไม่ปกติเกิดขึ้น

(ฉ) มีมนุษยสัมพันธ์เชิงวิชาชีพต่อผู้ใช้บริการ ผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง

(ช) มีความซื่อสัตย์ต่อผู้ใช้บริการ ผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง

(ซ) ต้องได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติ หรืออาจารย์นิเทศ หรือผู้ดูแล
ก่อนออกนอกแหล่งฝึกปฏิบัติ

(ณ) ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติ หรืออาจารย์นิเทศ หรือผู้ดูแล
นักศึกษา ก่อนฝึกปฏิบัติงานนอกเหนือจากวัน เวลาที่กำหนด

ข้อ ๒๒ โทษทางวินัยมี ๗ สถาน

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) ควบคุมความประพฤติและหรือบำเพ็ญประโยชน์และหรือปฏิบัติงานเพิ่มเติม

(๔) ตัดคะแนนความประพฤติหรือตัดคะแนนการปฏิบัติงาน

(๕) ยึดเวลาสำเร็จการศึกษา

(๖) พักการศึกษา

(๗) ให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๓ ความผิดทางวินัยแบ่งเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

(๑) ระดับที่ ๑ เป็นการประพฤติดิระเบียบวินัยที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อตนเองและผู้อื่นเล็กน้อย

ตัวอย่างเช่น

(ก) แต่งกายไม่สุภาพ ไม่ถูกต้องตามระเบียบของวิทยาลัย

(ข) กล่าววาจาไม่สุภาพ แสดงกิริยาวาจาไม่มีสัมมาคารวะต่ออาจารย์ ผู้ดูแลนักศึกษา หรือ

บุคคลอื่น

(ข) รบกวนความสงบเรียบร้อย ก่อเหตุรำคาญ

(ค) ไม่รักษาระเบียบของสถานศึกษาและแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

(ง) สุบุหรณ์ในสถานศึกษาและแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

(จ) ไม่ตั้งใจเล่าเรียนและไม่กระทำการใด ๆ ตามเวลาที่สถานศึกษากำหนด

(ฉ) ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ประพฤติตามคำสั่งของอาจารย์ หรือผู้ดูแลนักศึกษา ซึ่งสั่งโดยหน้าที่ที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของสถานศึกษา ทำให้เกิดผลเสียหายต่อตนเองและผู้อื่นเล็กน้อย

(ช) ความผิดอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน

(๒) ระดับ ๒ เป็นการประพฤติผิดระเบียบวินัยที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อตนเอง ผู้อื่น สถานศึกษา แหล่งฝึกภาคปฏิบัติ และวิชาชีพ ไม่ร้ายแรง ตัวอย่างเช่น

(ก) กระทำความผิดเคยถูกลงโทษภาคทัณฑ์มาแล้ว ๑ ครั้ง

(ข) ก่อการวิวาท ก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรือปลุกปั่น ยั่วยุ อันก่อให้เกิดความขัดแย้ง

(ค) นำบุคคลอื่นเข้ามาอยู่ในหอพัก

(ง) มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(จ) ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้ดูแลนักศึกษา ซึ่งสั่งโดยหน้าที่ที่ชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของสถานศึกษา

(ฉ) การปฏิบัติงานผิดพลาดที่เป็นอันตรายแก่ผู้ใช้บริการและหรือเสียหายต่อทรัพย์สิน

(ช) ความผิดอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน

(๓) ระดับ ๓ เป็นการประพฤติผิดระเบียบวินัยที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อตนเอง ผู้อื่น สถานศึกษา แหล่งฝึกภาคปฏิบัติ และวิชาชีพอย่างร้ายแรง ตัวอย่างเช่น

(ก) รายงานเท็จด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร

(ข) ก่อการวิวาท ทำร้ายร่างกาย ก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรือปลุกปั่น ยั่วยุ อันก่อให้เกิดความขัดแย้ง และทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง

(ค) มีอาวุธครอบครอง

(ง) เล่นการพนัน

(จ) ดื่มสุรา เสพสารเสพติด หรือของมึนเมาทุกชนิด หรือมีไว้ในครอบครอง

(ฉ) ลักทรัพย์ และหรือ ฉ้อโกง

(ช) ประพฤติผิดในทางชู้สาว

(ซ) ทำลายทรัพย์สินของทางราชการ วิทยาลัยหรือบุคคลอื่น

(ณ) ปลอมแปลงลายมือชื่อผู้อื่น หรือแก้ไขเอกสาร หรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลหรือทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

(ญ) หลีกเลี่ยงการปฏิบัติงาน หรือขาดความรับผิดชอบในหน้าที่

(ฎ) ทำความผิดทางอาญา หรือต้องโทษทางคดีอาญา

(ฏ) ขัดคำสั่งหรือหลักเลียงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้ดูแลนักศึกษา ซึ่งสั่งโดยชอบ

ด้วยกฎหมาย และระเบียบของสถานศึกษา

(ฐ) การปฏิบัติงานผิดพลาดที่เป็นอันตรายร้ายแรงแก่ผู้ใช้บริการ

(ฑ) ทุจริต เช่น การสอบ การเงิน เป็นต้น

(ฒ) ความผิดอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน

ข้อ ๒๔ การพิจารณาโทษทางความผิดมี ๓ ระดับ ดังนี้

(๑) ระดับ ๑ มี ๔ สถาน คือ

(ก) ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร

(ข) ภาคทัณฑ์

(ค) ควบคุมความประพฤติและหรือบำเพ็ญประโยชน์และหรือปฏิบัติงานเพิ่มเติมไม่เกิน ๒ สัปดาห์

(ง) ตัดคะแนนความประพฤติไม่เกิน ๕ คะแนน หรือตัดคะแนนการปฏิบัติงานไม่เกินร้อยละ

๕ ของคะแนนที่ได้รับในหน่วยนั้น

(๒) ระดับ ๒ มี ๒ สถาน คือ

(ก) ควบคุมความประพฤติและหรือบำเพ็ญประโยชน์และหรือปฏิบัติงานเพิ่มเติมไม่ต่ำกว่า ๒

สัปดาห์ แต่ไม่เกิน ๑ เดือน

(ข) ตัดคะแนนความประพฤติตั้งแต่ ๖-๑๕ คะแนน และหรือตัดคะแนนการปฏิบัติงานร้อยละ

๖ ถึง ๑๕ ของคะแนนที่ได้รับในหน่วยนั้น

(๓) ระดับ ๓ มี ๔ สถาน คือ

(ก) ตัดคะแนนความประพฤติตั้งแต่ ๑๖ ถึง ๒๐ คะแนน และหรือตัดคะแนนการปฏิบัติงาน

ร้อยละ ๑๖ ถึง ๒๐ ของคะแนนที่ได้รับในหน่วยนั้น

(ข) ยึดเวลาสำเร็จการศึกษา ไม่เกิน ๓ เดือน

(ค) พักการศึกษา

(ง) ให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๕ การสอบสวนและการลงโทษ

(๑) กรณีความผิดระดับ ๑ ผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือผู้ดูแลนักศึกษา หรือผู้ได้รับมอบหมาย อาจสั่ง

ลงโทษโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

(๒) กรณีความผิดระดับ ๒ และ ๓ ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการสอบสวน บันทึกคำให้การผู้ถูกกล่าวหา และพยานหลักฐานอื่น ๆ

(ข) รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(ค) เสนอผลการสอบสวน และสรุปความเห็นเสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาเพื่อดำเนินการตามกระบวนการพิจารณาโทษต่อไป

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่านักศึกษากระทำความผิดสมควรลงโทษ ตามความผิดระดับ ๒ ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยพิจารณาสั่งลงโทษได้ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุผลอันควรลดหย่อนผ่อนโทษจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่านักศึกษากระทำความผิดสมควรลงโทษตามความผิดระดับ ๓ ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเสนอผลการสอบสวนให้สอบสวนให้คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาพิจารณา

(ก) ถ้าคณะกรรมการบริหารสถานศึกษามีมติให้ตัดคะแนนความประพฤติ หรือให้ยึดเวลาสำเร็จการศึกษา หรือให้พักการศึกษาให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาสั่งลงโทษตามมติคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

(ข) ถ้าคณะกรรมการบริหารสถานศึกษามีมติให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา ให้ส่งเรื่องให้สถาบันพระบรมราชชนก เพื่อเสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขอนุมัติให้ พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๕) ในแต่ละปีการศึกษาให้มีคะแนนความประพฤติ ๑๐๐ คะแนน ในกรณีที่นักศึกษาคนใดมีคะแนนความประพฤติต่ำกว่า ๘๐ คะแนน จะถูกพิจารณาให้พักการศึกษา

(๖) ในกรณีลงโทษพักการศึกษาหรือยึดเวลาสำเร็จการศึกษาให้ตัดเงินอุดหนุนการศึกษา (ถ้ามี) และนักศึกษาจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามระเบียบของสถานศึกษา เพื่อรักษาสถานภาพของนักศึกษามีฉะนั้นจะถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษา ทั้งนี้สถานศึกษาต้องรายงานให้เจ้าของทุน (ถ้ามี) และสถาบันพระบรมราชชนกเพื่อทราบ

หมวด ๕

การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๖ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษากระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ได้รับอนุมัติให้ลาออก

(๓) ไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล ในกรณีต่อไปนี้

(ก) คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่ ๒ ของชั้นปีที่ ๑ ต่ำกว่า ๑.๗๕

(ข) จำนวนปีที่เรียนเกินกว่า ๒ เท่าของเวลาที่หลักสูตรกำหนดและแต่ละชั้นปีซ้ำชั้นได้ไม่เกิน ๑ ครั้ง

(ค) ไม่สามารถแก้ระดับคะแนน D ในหมวดวิชาซีพี และ F ในหมวดวิชาอื่นๆ ได้ไม่เกิน ๑ ครั้ง

ทั้งนี้ สถานศึกษาที่เป็นสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการจัดการศึกษา หรือตามที่ได้ตกลงร่วมกัน

(๔) ไม่ชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา ตามระเบียบของสถานศึกษาในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษา

(๕) ไม่ชำระค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามระเบียบของสถานศึกษา

(๖) ถูกพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีอาญา เว้นแต่ความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เหตุสุดวิสัยหรือป่วยเรื้อรัง และแพทย์ที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยกำหนดได้ลงความเห็นที่ไม่สามารถศึกษาต่อได้

(๘) กระทำความผิดทางวินัย และได้รับการพิจารณาโทษให้ฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

(๙) ถึงแก่กรรม

ข้อ ๒๗ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๒๙ (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้อำนวยการสถานศึกษามีคำสั่งให้ฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๘ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๒๙ (๗) และ (๘) ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ปลดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ได้รับมอบอำนาจอนุมัติให้ฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๙ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๒๙ (๖) ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

หมวด ๖

การแต่งกายของนักศึกษา

ข้อ ๓๐ เครื่องแบบปกติสำหรับนักศึกษา

(๑) การแต่งกายนักศึกษาชาย

- (ก) เสื้อเชิ้ตแขนสั้น แขนยาว สีขาว ผ้าไม่มีลวดลาย ให้ใส่ชายเสื้อไว้ในกางเกง
- (ข) กางเกงขายาวแบบสุภาพ เช่น ทรงสแลค สีดำ หรือสีกรมท่า(ห้ามสวมกางเกงยีนส์)
- (ค) เข็มขัดหนังสีดำ ขนาดกว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดตราสัญลักษณ์ของสถานศึกษา
- (ง) เนคไทสีดำ หรือสีกรมท่า ติดตราสัญลักษณ์ของสถานศึกษา
- (จ) ป้ายชื่อ นามสกุล ประดับที่อกเสื้อด้านซ้ายหรือตามที่สถานศึกษากำหนด
- (ฉ) รองเท้าหนังสีดำหุ้มส้น ถุงเท้าสีดำ

(๒) การแต่งกายนักศึกษาหญิง

- (ก) เสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีขาว ผ้าไม่มีลวดลาย ไม่รัดรูป เนื้อผ้าหนาพอสมควร ผ้าหน้าตลอดติด กระดุมโลหะ ๕ เม็ด ตราสัญลักษณ์ของสถานศึกษา ให้ใส่ชายเสื้อไว้ในกระโปรง
- (ข) กระโปรงสีดำหรือสีกรมท่า ยาวคลุมเข่า แบบสุภาพเรียบร้อย ผ้าไม่มีลวดลาย ไม่มัน ไม่โป่งบาง
- (ค) เข็มขัดหนังสีดำ ขนาดกว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดตราสัญลักษณ์สถานศึกษา
- (ง) ป้ายชื่อ นามสกุล ประดับที่อกเสื้อด้านซ้ายหรือตามที่สถานศึกษากำหนด
- (จ) เข็มเครื่องหมายตราสัญลักษณ์ของสถานศึกษาประดับอกเสื้อด้านขวา
- (ฉ) รองเท้าหนังสีดำหุ้มส้น ส้นสูงไม่เกิน ๒ นิ้ว สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ อาจใส่รองเท้าผ้าใบ สีขาวแบบสุภาพหรือรองเท้าหนังหุ้มส้นสีขาว ส้นสูงไม่เกิน ๒ นิ้ว และสวมถุงเท้าสีขาว

(๓) การแต่งกายนักศึกษาหญิงแบบมีผ้าคลุมศีรษะ

- (ก) เสื้อเชิ้ตแขนยาวสีขาว ปลายแขนจัม ผ้าไม่มีลวดลาย กระดุมโลหะ ๕ เม็ด ตราสัญลักษณ์ของวิทยาลัย ใส่ชายเสื้อไว้ในกระโปรง
- (ข) กระโปรงสีดำหรือสีกรมท่า ยาวคลุมเข่า ไม่ผ่า ใช้ซิปล้างผ้าไม่มีลวดลาย ไม่มัน ไม่โป่งบาง
- (ค) ผ้าคลุมศีรษะสีขาวไม่มีลวดลาย ปลายผ้าแหลม ด้านหน้า คลุมออกประมาณกระดุมเม็ดที่ ๓
- (ง) เข็มขัดสีดำขนาดกว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดตรารูปสัญลักษณ์ของสถานศึกษา
- (จ) เข็มเครื่องหมายสัญลักษณ์ของสถานศึกษาประดับที่ผ้าคลุมศีรษะด้านขวา บริเวณหน้าอก

(ฉ) ป้ายชื่อ – สกุล ประดับที่ผ้าคลุมศีรษะด้านซ้าย บริเวณหน้าอก

(ช) รองเท้าสีดำหุ้มส้น ส้นสูงไม่เกิน ๒ นิ้ว

ข้อ ๓๑ เครื่องแบบในการปฏิบัติงานให้ใช้ตามที่สถานศึกษากำหนด ดังรูปแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๓๒ ให้สถานศึกษากำหนดการแต่งกายของนักศึกษาในวาระอื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสม เช่น ชุดพิธีการ ได้แก่ ชุดฟ้าขาว ถุงน่องขาว (หญิง) ชุดปฏิบัติงาน (ชาย) ชุดนักศึกษาและหรือ สวมสุทศสากล สีดำหรือกรมท่า

ข้อ ๓๓ การแต่งกายในวันรับประกาศนียบัตร ให้เป็นไปตามที่สถาบันพระบรมราชชนกกำหนด และหรือการแต่งกายในวันรับปริญญาบัตร ให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษา ที่สถานศึกษาสมทบหรือร่วมผลิต

(๑) การแต่งกายของผู้สำเร็จการศึกษาหญิง

(ก) หลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต แต่งเครื่องแบบพยาบาลที่ใช้ในพิธีการ (ชุดสีขาว แขนยาว ติดเข็มเครื่องหมายของกระทรวงสาธารณสุข ถุงน่องยาวสีขาว รองเท้าหนังสีขาวหุ้มส้นแบบเรียบ) สวมเครปด้านนอกสีกรมท่า ด้านในสีแดง ติดดอกแคทรียาบริเวณหน้าบ่าขวา

(ข) หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (ระดับต้น) แต่งกายเช่นเดียวกับข้อ (ก) ยกเว้น สวมเครปด้านนอกสีกรมท่า ด้านในสีฟ้าสด

(ค) หลักสูตรอื่น ๆ แต่งเครื่องแบบปกติขาว ไม่ต้องประดับเครื่องหมายยศ รองเท้าสีดำหุ้มส้น สวมถุงน่องยาวสีเนื้อ

(๒) การแต่งกายของผู้สำเร็จการศึกษายชาย แต่งเครื่องแบบปกติขาว ไม่ต้องประดับยศ รองเท้าหนังสีดำหุ้มส้น ถุงเท้าสีดำ

(๓) สถานศึกษาที่เป็นสถาบันสมทบหรือร่วมผลิต การแต่งกายให้เป็นไปตามระเบียบตามมหาวิทยาลัยนั้น ๆ

หมวด ๗

การลาและการให้พักการศึกษา

ข้อ ๓๔ การลาป่วย ลากิจ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) นักศึกษาลากิจ ลาป่วยได้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนแต่ละวิชา

(๒) นักศึกษาต้องยื่นใบลาต่อผู้ดูแลนักศึกษา หรือผู้ควบคุมการฝึกปฏิบัติงาน และเสนอต่อผู้มีอำนาจให้ลา

(๓) ในกรณีที่ลากิจ นักศึกษาจะต้องได้รับอนุญาต และลงชื่อรับทราบการอนุญาตให้ลา

(๔) การลาป่วยตั้งแต่ ๓ วัน ขึ้นไปต้องมีใบรับรองแพทย์

ข้อ ๓๕ ผู้มีอำนาจอนุญาตให้นักศึกษาลาป่วย และลากิจได้ ดังนี้

(๑) กรณีศึกษาภาคทฤษฎีและภาคทดลอง

(ก) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา / หัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่า หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อนุญาตให้ลาได้ครั้งละไม่เกิน ๓ วัน

(ข) ผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ลาได้นอกเหนือจาก (ก) แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(ค) ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก อนุญาตให้นักศึกษาลาได้เฉพาะ การลาที่เกินอำนาจของ ผู้อำนวยการสถานศึกษาได้ไม่เกิน ๒ ปีการศึกษา ถ้าเกินจากนี้ให้เสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขขออนุมัติ

(๒) กรณีศึกษาภาคปฏิบัติ

(ก) ผู้อำนวยการโรงพยาบาล หรือหัวหน้าหน่วยงานต่างๆ ที่รับฝึกปฏิบัติงาน หรือรอง ผู้อำนวยการสถานศึกษา/หัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่า หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อนุญาตให้ลาได้ครั้งละไม่เกิน ๓ วัน

(ข) ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุญาตให้ลาได้นอกเหนือจาก (ก) แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(ค) ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก อนุญาตให้นักศึกษาลาได้เฉพาะการลาที่เกินอำนาจของผู้อำนวยการวิทยาลัยได้ไม่เกิน ๒ ปีการศึกษา ถ้าเกินจากนี้ให้เสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขขออนุมัติ

ข้อ ๓๖ การลาพักการศึกษากระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

(๒) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใด ซึ่งสถานศึกษาเห็นสมควรสนับสนุน

(๓) เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานเกินร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยมีใบรับรองแพทย์

(๔) มีเหตุจำเป็นส่วนตัวขอลาพักการศึกษาได้ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

(๕) การลาพักการศึกษาตามข้อ (๑) นักศึกษาต้องยื่นคำร้องต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่มิเหตุจำเป็นต้องลาพักการศึกษา

(๖) การลาพักการศึกษาตามข้อ ๓๔ (๒) (๓) และ (๔) ให้ปฏิบัติตามข้อ ๓๒ และ ๓๓

(๗) ในกรณีที่นักศึกษามีเหตุจำเป็นต้องลาพักการศึกษาเกินกว่า ๑ ภาคการศึกษาแต่ไม่ติดต่อกันให้ยื่นคำร้องขอพักการศึกษาใหม่ตามวิธีในข้อ (๕)

(๘) ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษาให้นับเวลาที่ลาพักอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุญาตตามข้อ (๑) หรือ (๒)

(๙) นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาจะต้องยื่นคำร้อง ขอกลับเข้าศึกษาต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาก่อนกำหนดและชำระค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์หรือตามวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๗ ผู้มีอำนาจอนุญาตให้นักศึกษาลาพักการศึกษาได้ ดังนี้

(๑) ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุญาตให้ลาได้ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(๒) ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนกอนุญาตให้ลาได้เฉพาะการลาที่เกินอำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาได้ไม่เกิน ๒ ปีการศึกษา ถ้าเกินจากนี้ให้เสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขอนุมัติ

ข้อ ๓๘ การให้พักการศึกษา จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ตั้งครรภ์ หรือคลอดบุตร ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา อนุมัติให้พักการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาเห็นชอบ

(๒) กระทำความผิดทางวินัย และได้รับโทษให้พักการเรียน ให้ปฏิบัติตามข้อ ๒๗ และ ๒๘

ข้อ ๓๙ การลาออกให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้นักศึกษายื่นใบลาออกต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยความยินยอมของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ยกเว้นในกรณีที่เป็นข้าราชการลาศึกษาต่อ ไม่ต้องให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้ความยินยอมก็ได้

(๒) ผู้อำนวยการสถานศึกษามีอำนาจในการอนุมัติให้นักศึกษาลาออก และให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุมัติให้ลาออก

หมวด ๘

การอยู่ในหอพักของวิทยาลัย

ข้อ ๔๐ หลักเกณฑ์การพิจารณานักศึกษาเข้าพักในหอพักของวิทยาลัย

(๑) เป็นนักศึกษาของสถานศึกษา

(๒) นักศึกษาที่มีความประพฤติดี

(๓) หลักเกณฑ์ที่นอกเหนือจาก (๑) หรือ (๒) ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

ข้อ ๔๑ ข้อปฏิบัติระหว่างอยู่ในหอพักของสถานศึกษาต้องปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับหอพักตามที่สถานศึกษากำหนด

ข้อ ๔๒ ผู้อำนวยการวิทยาลัยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษามีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือแนวทางปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และระเบียบแบบแผนของทางราชการ

ข้อ ๔๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดให้ยังใช้บังคับได้ต่อไปทั้งนี้ ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ร่าง ระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก
ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความใน ระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ.๒๕๕๔ ด้วยสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข มีการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี และเพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล จึงเห็นสมควรวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระบบการศึกษา

๓.๑ ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ซึ่ง ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ หรืออาจมีการศึกษาภาคฤดูร้อน ตามที่สถานศึกษาเห็นชอบ สำหรับการศึกษาภาคฤดูร้อนให้กำหนดระยะเวลาการศึกษา ประมาณ ๘ ถึง ๑๒ สัปดาห์

๓.๒ หลักเกณฑ์การกำหนดหน่วยกิตแต่ละรายวิชามีดังนี้

(๑) วิชาภาคทฤษฎี ๑ หน่วยกิต หมายถึง วิชาที่ใช้เวลาเรียน ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นเวลา ๑ ภาคการศึกษา หรือใช้เวลาเรียนรวมกันไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง

(๒) วิชาภาคทดลอง ๑ หน่วยกิต หมายถึง วิชาที่ใช้ฝึกหรือทดลอง ๒ ถึง ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นเวลา ๑ ภาคการศึกษา หรือใช้เวลาเรียนรวมกันไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง

(๓) วิชาภาคปฏิบัติ ๑ หน่วยกิต หมายถึง วิชาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติหรือฝึกภาคสนามภายในและภายนอกสถานที่ ๓ ถึง ๖ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นเวลา ๑ ภาคการศึกษา หรือใช้เวลาเรียนรวมกันไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง

ข้อ ๔ การลงทะเบียน เป็นไปตามที่สถาบันพระบรมราชชนกหรือสถานศึกษากำหนด

๔.๑ นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาในภาคการศึกษาหนึ่งๆ ได้ไม่เกิน ๑๘ หน่วยกิต ส่วนในภาคฤดูร้อนจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต

๔.๒ การลงทะเบียนเรียนรายวิชา ในกรณีที่ไม่ขอรับผลการประเมินเป็นลำดับขั้น ให้กระทำ โดยการยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการลงทะเบียน พร้อมทั้งได้รับการอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้จำนวนหน่วยกิตเรียนทั้งหมดจะต้องไม่เกินจำนวนที่ระบุไว้ในข้อ ๔.๑

ข้อ ๕ ระบบการประเมินผลการศึกษา

๕.๑ นักศึกษาจะเข้าสอบในรายวิชาใดต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น ในกรณีที่นักศึกษามีเวลาเรียนต่ำกว่านี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย

๕.๒ ระบบการให้คะแนนของแต่ละรายวิชา ให้ใช้ระบบตัวอักษร (Letter Grade) แสดงระดับคะแนน (Grade) ซึ่งมีความหมาย และค่าระดับคะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕๐
B	ดี (Good)	๓.๐๐
C+	ค่อนข้างดี (Fairly Good)	๒.๕๐
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕๐
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐๐
F	ตก (Fail)	๐
S	พึงพอใจ (Satisfactory)	-
U	ไม่พึงพอใจ (Unsatisfactory)	-
I	ยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)	-
P	การศึกษายังไม่สิ้นสุด (In progress)	-
E	มีเงื่อนไข (Condition)	-
X	ไม่รายงานผล (No report)	-
AU	ร่วมฟังบรรยาย (Audit)	-
NC	การศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต (Non-credit)	-
CP	เทียบโอนหน่วยกิต (Credit pass)	-

๕.๓ การตัดสินผลการศึกษา มีหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ผลการเรียนในหมวดวิชาชีพไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน C และในหมวดวิชาอื่น ๆ ไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน D

(๒) กรณีผลการเรียนรายวิชาไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินผล หลังสอบแก้ตัวผ่าน ให้ได้รับการพิจารณาผลการเรียนในหมวดวิชาชีพ ไม่สูงกว่าระดับคะแนน C ในหมวดวิชาอื่น ๆ ไม่สูงกว่าระดับคะแนน D สถานศึกษาที่เป็นสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยใด อาจปฏิบัติตามข้อบังคับหรือระเบียบหรือประกาศของมหาวิทยาลัยนั้น หรือตามที่ได้ตกลงร่วมกัน

๕.๔ การให้ค่าระดับคะแนน E กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ผลการสอบของแต่ละรายวิชาที่คณะกรรมการทวนสอบ หรือคณะกรรมการอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย พิจารณาเห็นว่ายังไม่สมควรให้ตก ควรให้โอกาสแก้ตัว

(๒) การเปลี่ยนระดับคะแนน E สามารถสอบแก้ตัวได้ ๒ ครั้ง และเปลี่ยนระดับคะแนนได้ไม่เกิน C ในหมวดวิชาชีพและไม่เกินระดับคะแนน D ในหมวดวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้จะต้องกระทำให้เสร็จสิ้นภายใน ๔ สัปดาห์หลังสิ้นสุดภาคการศึกษานั้น

๕.๕ การให้ระดับคะแนน I กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) บัณฑิตไม่สามารถเข้าสอบได้ และได้ปฏิบัติตามระเบียบการลาป่วยถูกต้อง

(๒) ขาดสอบโดยเหตุสุดวิสัย ซึ่งมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ และได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

(๓) ทำงานหรือปฏิบัติงานที่เป็นส่วนประกอบของการศึกษายังไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอนเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการทวนสอบ หรือคณะกรรมการอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

(๔) การเปลี่ยนระดับคะแนน I ให้เปลี่ยนเป็นระดับคะแนนที่เหมาะสมกับคุณภาพของผลงานที่ให้กระทำ และได้ทำการสอบและหรือทำงานครบถ้วนตามที่กำหนดแล้ว ทั้งนี้จะต้องให้เสร็จสิ้นภายใน ๔ สัปดาห์ หลังสิ้นสุดภาคการศึกษานั้น หากพ้นกำหนดนี้แล้ว ให้ถือว่าผลการสอบเป็นระดับคะแนน F หรือ U

๕.๕ การให้ระดับคะแนน S และ U กระทำในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้ประเมินผลด้วยระดับคะแนน S และ U ไว้ว่า ไม่มีการประเมินผลเป็นค่าระดับคะแนน

๕.๖ การให้ระดับคะแนน F กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) เข้าสอบและได้ผลการสอบและหรือมีผลงานที่ประเมินผลว่าไม่ผ่านเกณฑ์

(๒) ขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลอันควร และไม่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

(๓) ทำผิดระเบียบการสอบและคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาตัดสินให้ตก

(๔) เปลี่ยนจากระดับคะแนน I หรือ E เป็นระดับคะแนนไม่ได้ภายใน ๔ สัปดาห์หลังสิ้นสุดภาคการศึกษานั้น

(๕) กรณีที่ได้รับระดับคะแนน E สอบแก้ตัว ๒ ครั้งแล้วไม่ผ่าน

๕.๗ การคำนวณคะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average, GPA) กระทำเมื่อสิ้นสุด แต่ละภาคการศึกษา โดยมีวิธีคิดดังนี้

(๑) ให้เอาผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างค่าระดับคะแนนกับจำนวน หน่วยกิตแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง หาค่าด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษา

(๒) การคำนวณคะแนนเฉลี่ย ให้ตั้งหารถึงจุดทศนิยม ๓ ตำแหน่ง และให้ปัดเศษทศนิยมที่มีค่าตั้งแต่ ๕ ขึ้นไป เพื่อให้เหลือทศนิยม ๒ ตำแหน่ง

๕.๘ การคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative Grade Point Average) กระทำเมื่อเรียนจบตลอดหลักสูตรโดยมีวิธีคิด ดังนี้

(๑) ให้เอาผลรวมทั้งหมดของผลรวมระหว่างค่าคะแนนที่ได้รับกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่มีการประเมินผลเป็นค่าคะแนนเป็นตัวตั้ง หาค่าด้วยจำนวนหน่วยกิตสะสม

(๒) การคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้ตั้งหารถึงทศนิยม ๓ ตำแหน่ง และให้ปัดเศษทศนิยมที่มีค่าตั้งแต่ ๕ ขึ้นไปเพื่อให้เหลือทศนิยม ๒ ตำแหน่ง

(๓) การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพื่อหาค่าหลักสูตร ให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่สอบได้เท่านั้น

(๔) กรณีที่เรียนซ้ำในรายวิชาใด ให้ใช้ระดับคะแนนที่ได้ใหม่มาคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม

๕.๙ การลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชา แบ่งได้ ๒ กรณี

(๑) กรณีได้ระดับคะแนน F ให้ลงทะเบียนเรียนใหม่ (Repeat) ได้ไม่เกิน ๑ ครั้ง

(๒) กรณีปรับระดับคะแนนให้สูงขึ้น (Regrade) ให้ลงทะเบียนเรียนได้ในรายวิชาที่ได้คะแนนตั้งแต่ระดับคะแนน C ลงมาได้ไม่เกิน ๑ ครั้ง โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือคณะกรรมการอื่นที่ได้รับมอบหมาย

๕.๑๐ การเลื่อนชั้นกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ต้องสอบได้ทุกวิชาในปีการศึกษานั้น ๆ และ

(๒) คะแนนเฉลี่ยสะสมประจำปีไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

๕.๑๑ การทำเงื่อนไขในการเลื่อนชั้นมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผลการเรียนบางวิชาได้ระดับคะแนน F แต่คะแนนเฉลี่ยสะสมประจำปีไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๒) คะแนนเฉลี่ยสะสมประจำปีไม่ต่ำกว่า ๑.๙๕

(๓) คะแนนเฉลี่ยสะสมสองปีการศึกษาที่อยู่ระหว่างการทำเงื่อนไขจะต้องไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ จึงจะเลื่อนชั้นได้ มิฉะนั้นจะต้องเรียนซ้ำชั้นในปีที่อยู่ระหว่างการทำเงื่อนไข

๕.๑๒ การเรียนซ้ำชั้นกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) คะแนนเฉลี่ยสะสมประจำปีต่ำกว่า ๒.๐๐ ยกเว้นกรณีที่ทำเงื่อนไข

(๒) การเรียนซ้ำชั้นให้เลือกเรียนซ้ำเฉพาะในรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า B ในหมวดวิชาชีพ และต่ำกว่าระดับคะแนน C ในหมวดวิชาอื่น ๆ

(๓) ในการเรียนซ้ำชั้นแต่ละชั้นปี เรียนได้ไม่เกิน ๑ ปี

๕.๑๓ การเลื่อนชั้น การทำเงื่อนไข การเรียนซ้ำชั้นและการลงทะเบียนเรียนเพื่อปรับระดับคะแนน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

ทั้งนี้ ระบบการประเมินผลการศึกษาและระดับชั้นคะแนน ตั้งแต่ ๕.๑ ถึง ๕.๑๓ สถานศึกษาที่เป็นสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยใด อาจปฏิบัติตามข้อบังคับหรือระเบียบหรือประกาศของมหาวิทยาลัยนั้น หรือตามที่ได้ตกลงร่วมกัน

ข้อ ๖ การสำเร็จการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๒) จำนวนปีที่เรียนไม่เกิน ๒ เท่าของเวลาที่หลักสูตรกำหนด

(๓) สอบได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร

(๔) ผ่านการสอบความรู้รอบยอดตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาของสถาบันพระบรมราชชนก และมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สถานศึกษาไปสมทบหรือร่วมผลิต

(๕) ต้องชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการศึกษาครบตามระเบียบของวิทยาลัย

ข้อ ๗ การให้ปริญญาเกียรตินิยม นักศึกษาที่จะได้รับปริญญาเกียรตินิยมต้องอยู่ในเกณฑ์ ต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

(๒) เป็นผู้มีคุณประพฤติดี และไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยตั้งแต่ความผิดระดับ ๒ ขึ้นไป

(๓) เป็นผู้ที่ไม่เคยได้ระดับคะแนน E,F,U หรือลงทะเบียนเรียนใหม่ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งตลอดหลักสูตร และมีเวลาเรียนไม่เกินกว่าจำนวนปีที่หลักสูตรกำหนด ยกเว้นกรณีที่ลาพักการศึกษาเนื่องจากเหตุจำเป็นทางสุขภาพ หรือความจำเป็นอื่น ๆ ที่คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาเห็นชอบ

(๔) ผู้ที่ทำคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ๓.๗๕ ขึ้นไป ได้รับเกียรตินิยมอันดับ ๑ และผู้ที่ทำคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ตั้งแต่ ๓.๕๐ ถึง ๓.๗๔ ได้รับเกียรตินิยมอันดับ ๒

(๕) นักศึกษารับโอนหรือรับย้าย ที่ได้เทียบโอนผลการเรียนจากวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก หรือนอกสังกัด มีสิทธิ์ได้รับเกียรตินิยม ต้องมีคุณสมบัติครบตามข้อ (๑) (๒) และ (๓) โดยจำนวนหน่วยกิตที่เทียบโอนนั้นต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร

ทั้งนี้การให้ปริญญาเกียรตินิยม สถานศึกษาที่เป็นสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยใด อาจปฏิบัติตามข้อบังคับ หรือระเบียบหรือประกาศของมหาวิทยาลัยนั้น หรือตามที่ได้ตกลงร่วมกัน

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือแนวปฏิบัติอื่นๆ ของสถาบันพระบรมราชชนก ที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๙ ให้ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้